

Številka: 35402-2/2006/62
Datum: 15. 10. 2010

Ministrstvo za okolje in prostor izdaja o pritožbi Društva za opazovanje ptic Slovenije, DOPPS – BirdLife Slovenija, Tržaška 2, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa odvetnik Tomaž Petrovič, Tomšičeva 3, 1000 Ljubljana, zoper odločbo Agencije Republike Slovenije za okolje, številka 35402-114/2004-286 z dne 22. 6. 2010, na podlagi drugega odstavka 16. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 126/07, 65/08 in 8/10 ter ZUS-1 105/06, 47/09-odl.US in 8/10, v nadaljevanju: ZUP) in 25. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05-ZDU-1-UPB4, 126/07-ZUP-E ter 48/09), naslednjo:

ODLOČBO

I. Pritožba se zavrne.

II. Pritožnik DOPPS – BirdLife Slovenija je dolžan v roku 15 dni od prejema te odločbe plačati gospodarski družbi Elektru Primorska d. d. stroške tega pritožbenega postopka v višini 214,8 EUR, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po preteku izpolnitvenega roka dalje do plačila.

Obrazložitev:

Prvostopenjski organ je z izpodbijano odločbo pod prvo točko izreka odločil, da se odločba Agencije Republike Slovenije za okolje šifra 35402-114/2004-187 z dne 26. 6. 2006 pusti v veljavi. Pod točko dve izreka izpodbijane odločbe je odločil, da stroški v tem postopku niso nastali.

Upravni organ prve stopnje je izpodbijano odločbo izdal na podlagi 270. člena ZUP, po katerem pristojni organ v obnovi postopka na podlagi podatkov, ki so bili zbrani v prejšnjem postopku in v obnovljenem postopku, izda odločbo o zadevi, ki je bila predmet postopka; z njo lahko pusti prejšnjo odločbo, ki je bila predmet obnove, v veljavi, ali pa jo odpravi ali razveljavi in nadomesti z novo.

Zoper navedeno odločbo se je pritožilo Društvo za opazovanje ptic Slovenije, DOPPS – BirdLife Slovenija po pooblaščenem odvetniku iz vseh pritožbenih razlogov. V pritožbi navaja, da organ vsebinsko ne obravnava nobenega dokaza in argumenta, ki jih je od stranke in stranskega udeleženca pridobil v obnovljenem postopku, ampak le pavšalno navede, da ni razlogov za drugačno odločitev. Pritožnik opozarja, da pri odločanju ni bilo upoštevano predpisano previdnostno načelo in se pri tem sklicuje tudi na Habitatno direktivo in sodno prakso Evropskega sodišča, iz katere izhaja, da je previdnostno načelo v 6(3) Habitatne direktive izraženo do te mere, da mora pristojni organ zavrniti vsak projekt za katerega z znanstvenega vidika ni izključen vsak razumni dvom glede odsotnosti škodljivih učinkov. Podobno strogo je previdnostno načelo preneseno v slovenski pravni red, namreč Pravilnik o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja v 2. odstavku 3. člena določa, da se v

postopku presoje sprejemljivosti uporablja načelo previdnosti v vseh stopnjah presoje tako, da v primeru dvoma prevlada javna korist ohranjanja narave nad razvojnimi interesi in drugimi javnimi koristmi. Organ bi moral v obrazložitvi odločbe navesti določbe predpisov, ki urejajo previdnostno načelo in jih tudi uporabiti. Pritožnik nadalje navaja, da je prvostopenjski organ neupravičeno zavrnil obravnavanje podatkov, dokazov in argumentov, ki so nastali oz. bili pridobljeni po oktobru 2006. Gre za gradivo, ki je pomembno za pravilno ugotavljanje dejanskega stanja in za ustreznost presoje vplivov posega na varovane vrste območja. Pritožnik je tekom postopka za priznanje svojega statusa stranskega udeleženca v postopku ves čas opozarjal na nezakonnosti in nepopolno oz. napačno ugotovljeno dejansko stanje, zato so to okoliščine, ki jih je potrebno v ponovljenem postopku v celoti ponovno pretehtati. Po njegovem prepričanju je ZVO-1 v upoštevanih določbah o okoljevarstvenem soglasju takšne narave, da terja upoštevanje vseh, tako novo ugotovljenih dejstev, kakor tistih, ki datirajo v obdobje do oktobra 2006. Ne gre torej zgolj za nove dokaze o starih dejstvih, ampak tudi za možnost ponuditi nove dokaze o novih dejstvih, ki predstavljajo okoliščine, ki bi same zase ali z drugimi pripeljale do drugačne odločitve. V zvezi s tem pritožnik še navaja, da je neupoštevanje dejstev in dokazov, ki so nastali po dokončnosti prejšnje odločbe, v nasprotju z določbami Ptičje in Habitatne direktive. Direktive Evropske unije pa učinkujejo neposredno, kadar niso ustrezno prenesene v pravni red države članice. Ptičja direktiva namreč v členu 4(4) nalaga članicam, da sprejmejo ukrepe, ki so potrebni, da ne pride do poslabšanja habitatov varovanih vrst ptic do te mere, da bi to vplivalo na varstvene cilje območja. Mnogi podatki, ki jih je predložil pritožnik in ki so bili zbrani v letu 2007 (npr. planinski orel) in v letu 2009 (npr. beloglavi jastreb) jasno kažejo, da bi poseg prekomerno vplival na več varovanih vrst ptic. Pritožnik opozarja, da prvostopenjski organ pri odločanju ni ustrezno upošteval mnenja ZRSVN, številne argumente in opozorila je v celoti prezrl in drugačnih odločitev ni utemeljil z navedbo ustreznih dokazov. Zakonodajalec je pri presojanju vplivov posegov na območja Natura 2000 mnenju ZRSVN določil posebno težo, nedvomno večjo, kot je teža vseh drugih gradiv, ki jih prvostopenjski organ zbere v postopku. To je sicer tudi razumljivo, saj je ZRSVN v skladu z ZON najvišja državna strokovna avtoriteta za področje varstva narave, medtem, ko uradniki prvostopenjskega organa, ki niso izobraženi na področju ekologije, biologije in varstva narave, po logiki stvari ne morejo enakovredno obvladovati zahtevne strokovne tematike. Kot ugotavlja odločba MOP z dne 30. 3. 2005 prvostopenjski organ sicer mnenju ZRSVN ni dolžan slepo slediti, pri odločanju mora upoštevati tudi druge podatke in argumente zbrane tekom postopka. Mora pa v primeru ugotovitev, ki odstopajo od mnenja ZRSVN, te zelo dobro utemeljiti z navedbo ustreznih dokazov, na katere le-te opira in v skladu z načelom materialne resnice. V prvi odločbi prvostopenjski organ ignorira številna opozorila iz mnenja ZRSVN ter ugotavlja dejansko stanje in sprejema številne zaključke v nasprotju z mnenjem ZRSVN, pri tem pa v večini opusti navajanje argumentov, kaj šele dokazov, zakaj je tako ravnal. V nadaljevanju navaja nekaj značilnih primerov, in sicer, da kljub temu, da je bil prvostopenjski organ v mnenju izrečno opozorjen, da zaradi posega lahko pričakujemo negativni vpliv na sršenarja, je organ v odločbi celoti opustil obravnavanje te vrste, ter da je za populacijo planinskega orla na območju lahko usoden že en sam trk z vetrnico, še posebej če gre za samca, ter da je območje posega zelo primeren habitat za planinskega orla in da poseg lahko povzroči uničenje celotne južnoprimorske populacije. Pritožnik navaja, da je bilo dejansko stanje o prisotnosti planinskega orla na območju posega ugotovljeno nepopolno in pristransko, večine bistvenih elementov dejanskega stanja pa organ prve stopnje sploh ni ugotavljal (ali je par planinskih orlov, ki je bil opazovan na območju posega edini par predmetnega Natura 2000 območja, ali je morda eden od mnogih; ali so gnezdišča planinskih orlov blizu območja posega, ali so morda daleč stran; kako pomembno je območje posega za preživetje opazovanih planinskih orlov; kako pogosto planinski orli preletavajo območje rotorjev načrtovanih vetrnic; ali planinski orli različne dele načrtovane vetrne elektrarne uporabljajo različno pogosto). Da bi organ lahko ustrezno ocenil velikost vpliva posega na varovano vrsto planinskega orla, mora najprej ugotoviti dejansko stanje o prisotnosti vrste na območju posega. Kljub temu, da je prvostopenjski organ od pritožnika prejel obsežno argumentacijo v zvezi z dejanskim stanjem pojavljanja planinskega orla na območju posega, ki se v veliki večini nanaša na obdobje pred oktobrom 2006, se prvostopenjski organ vprašanja ugotavljanja dejanskega stanja planinskega orla na območju posega v izpodbijani odločbi z dne 22. 6. 2010 ne dotakne niti z besedo. Prav tako pritožnik opozarja, da dejansko stanje o pričakovanih vplivih posega na planinskega orla ni bilo ugotovljeno (metoda za oceno tveganja trka planinskega orla z rotorjem vetrnice je napačna; okoljsko poročilo napačno ocenjuje vpliv posega na planinskega orla, do napak pa je prišlo zaradi neustrezne metodologije, prirejanja podatkov iz drugih študij in neupoštevanja lokalnih razmer). Za končno oceno o vplivih posega na planinskega orla je nedvomno ključnega pomena ocena izvirne ornitološke študije »Ptice pozimi«, ki je bila izdelana za potrebe investitorjevega okoljskega poročila, in določa, da bo vpliv obratovanja na planinskega orla nesprejemljivo velik, v kolikor se bistveno ne zmanjša verjetnost trka ptice z rotorjem vetrnice. Pritožnik meni, da je bilo dejansko stanje o prisotnosti beloglavega jastreba na območju posega nepopolno ugotovljeno. Opozarja, da je beloglavi jastreb ena od vrst, na katero bo vpliv postavitve vetrnic največji, pri čemer se sklicuje na podatke iz Španije. Prav tako prvostopenjski upravni organ ne ugotavlja elementov dejanskega stanja, ki so bistveni za presojo vplivov posega na beloglavega jastreba, kot so:

kako pogosto se jastrebi pojavljajo na območju posega; kako velik delež regionalne populacije se pojavlja na območju posega; kako pomembno je območje posega za regionalne populacije jastrebov; kako pogosto jastrebi preletavajo območje rotorjev načrtovanih vetrnic; ali jastrebi različne dele načrtovane vetrne elektrarne preletavajo različno pogosto. Prav tako je napačno ugotovljeno dejansko stanje o širini njihovega selitvenega koridorja, o stanju njihove ohranjenosti in o tem, da je zanje omejujoč dejavnik hrana. Prav tako je bilo napačno ugotovljeno dejansko stanje o gozdnem jerebu, širokouhem netopirju ter risu in vplivu posega nanje. Po mnenju pritožnika presoja vplivov na sršenarja, ki je varovana vrsta znotraj Natura 2000 (območja Snežnik-Pivka) sploh ni bila izvedena, kar pomeni, da ni bil uporabljen predpis, ki bi moral biti uporabljen. Prav tako ni bilo ugotovljeno dejansko stanje o prisotnosti vrste na območju posega. Pritožnikove raziskave ujed na Volovji rebri so pokazale, da je sršenar tukaj tretja najpogostejša ujeta. V času spomladanske in jesenske selitve so zabeležili 119 opazovanj sršenarjev. Na osnovi teh raziskav pritožnik zaključuje, da je Volovja reber pomembna preletna točka selečih se sršenarjev, ki jo vsako leto nizko preleti več 100 osebkov. Nadalje pritožnik navaja, da organ ni izvedel presoje vplivov posega na krajino. S tem, ko je naslovni organ ugotovil, da mu predpis ne daje navodil, kako naj presoja vpliv posega na krajino, pa seveda ne more zaključiti, da mu zakonsko predpisane presoje ni treba izvesti. Edina posledica je, da mora naslovni organ pri presojanju vplivov posega na krajino na osnovi pravil krajinske stroke izoblikovati svoja merila. Dodaten argument za presojo izhaja iz zaveze danih v Zakonu o ratifikaciji Evropske konvencije o krajini. Z njo se je Republika Slovenija zavezala varstvu najvrednejše krajine. Pritožnik opozarja, da prvostopenjski organ pri odločanju ni uporabil zavezujočih določb predpisov Evropske unije, ki nalagajo državam članicam varstvo tistih območij, ki izpolnjujejo strokovna merila za razglasitev za SPA, pa jih država članica še ni razglasila. Poleg tega je tudi Strokovna skupina za pripravo strokovnih predlogov Natura 2000 območij pri Ministrstvu za okolje in prostor leta 2004 za celotno območje Volovje rebri ugotovila, da izpolnjuje strokovna merila za uvrstitev v SPA Snežnik-Pivka. V skladu z navedenim mora torej organ pri presoji vplivov vetrne elektrarne na okolje presoditi tudi vplive tiste dele IBA Snežnik-Pivka, ki (še) niso bili razglašeni za SPA. Pritožnik tudi meni, da organ prve stopnje ni upošteval naravovarstvenih določb iz Odloka o lokacijskem načrtu. Ta med drugim določa, da so na ekološko pomembnih območjih (EPO) posegi možni pod pogojem, da se ohranja ugodno stanje habitatnih tipov in ugodno stanje rastlinskih in živalskih vrst ter njihovih habitatov. Z Uredbo o ekološko pomembnih območjih je bilo območje Volovje rebri vključeno v EPO 51200 Snežnik - Pivka. Investitorjevo Poročilo o vplivih na okolje in Okoljsko poročilo pa te normativne podlage sploh ne obravnavata oz. se le bežno dotakneta vpliva na EPO. Nadalje pritožnik opozarja, da je organ zamolčal ključno študijo ZRSVN z naslovom »Ocena ogroženosti velikih ujed po postavitvi vetrne elektrarne« in je zato nepopolno ugotovil dejansko stanje glede prisotnosti planinskega orla na območju posega in glede pričakovanih vplivov posega na to vrsto, oziroma dejanskega stanja sploh ni ugotovil. Pritožnik oporeka tudi ustreznosti omilitvenih ukrepov prepovedi gradnje v času gnezdenja ptic, saj je časovno obdobje gnezdenja ptic določil napačno ter ni navedel razlogov, ki narekujejo takšno odločitev. Prepoved gradnje, ki bi ustrezala času gnezditve planinskega orla, bi morala biti od 1. januarja do 30. septembra. Prav tako se pritožnik ne strinja s pogojem iz točke I.5.17., ki določa ustavitve posamezne vetrnice, če je njen vpliv večji, kot to izhaja iz presoje vplivov na okolje in s tem nesprejemljiv. Namreč vetrnice škodljivo vplivajo na ujede na dva načina. Prek ubijanja osebkov zaradi trkov z vetrnimi stolpi in prek izključevanja, ko se osebkovi začnejo območju izogibati po postavitvi vetrnic. Prav tako ni realno pričakovati, da bo vsak trk ptice z vetrnico evidentiran, bodisi zato, ker trupla predstavljajo vir hrane, bodisi zato, ker bo imel investitor zelo velik interes, da do najdb trupel sploh ne pride. Pritožnik meni, da je pogoj lovilne skleda za razlita olja neustrezen in je omogočil investitorju, da je pogoj izigral in pridobil gradbeno dovoljenje za podstavke, ki ne omogočajo prestrezanja razlitih olj ob poružitvi stolpov. Pritožnik nadalje trdi, da je bila javna razgrnitev napačno izvedena, ker upravni organ prve stopnje ni zagotovil ustreznega osnutka odločbe in v nadaljevanju navaja v čem naj bi bil osnutek odločbe pomanjkljiv.

V odgovoru na pritožbo Elektro Primorska d. d. po pooblaščenim odvetniški pisarni navaja, da je pritožba neutemeljena, saj je izpodbijana odločba pravilna in zakonita ter priglaša stroške pritožbenega postopka. Glede navedb pritožnika pojasnjuje, da je izpodbijana odločba vsebinsko ustrezna in popolna, tudi z vidika možnosti preizkusa odločbe, zato so očitki stranskega udeleženca, da je podana bistvena kršitev pravil upravnega postopka, povsem neutemeljeni. Dejstvo, da je naslovni organ za dokumentacijo, ki je nastala pred dokončnostjo prvotne odločbe zapisal le, da ta ne dokazuje nesprejemljivosti posega, prav tako omogoča preizkus izpodbijane odločbe, saj odločba s tem vsebuje razloge, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločbo. Razlog, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekuje odločbo kot je bila izdana, je povsem enostaven in je v odločbi naveden, to je, da iz dodatne dokumentacije ne izhaja, da bi bil poseg za okolje nesprejemljiv in da niso navedena takšna nova dejstva, ki bi skupaj z drugimi dejstvi in dokazi lahko pripeljala do drugačne odločitve. Takšna obrazložitev je zadostna in je pritožniku omogočila, da je odločbo preizkusil in se do nje tudi vsebinsko opredelil, kar je razvidno tudi iz njegove pritožbe. V zvezi s previdnostnim načelom navaja, da se nanj ni mogoče

sklicevati kadarkoli v primeru znanstvene negotovosti, saj je določena mera negotovosti vedno prisotna, ali pa se jo da vedno umetno ustvariti. Uporaba tega načela je razvidna iz celotne obrazložitve odločbe o okoljevarstvenem soglasju, saj je upravni organ prve stopnje zavrnil izdajo okoljevarstvenega soglasja za nekaj vetrnih turbin in postavitve nekaterih kablovodov in povezovalnih cest, prav tako je tudi določil 41 ukrepov, ki jih mora zagotavljati oz. izvršiti. V primeru uporabe previdnostnega načela v njegovi najstrožji obliki, bi lahko takoj prenehali z izvajanjem vsakršnih posegov v prostor (od cest, železnic, letališč, poslovnih in stanovanjskih stavb itd.), saj za nobenega od posegov nikdar ne bi bilo mogoče zatrditi, da z znanstvenega vidika ne obstaja nikakršnega dvoma glede neobstoja škodljivih vplivov. Zaradi navedenega je potrebno previdnostno načelo uporabljati razumno. Po njegovem mnenju je prvostopenjski organ ravnal pravilno, ko pri odločanju ni upošteval dejstev in dokazov, ki so nastali po oktobru 2006. Pri presoji presoji dejstev in dokazov, katere organ lahko upošteva pri odločanju v obnovljenem postopku, je potrebno izhajati iz nespornega stališča, da so v obnovljenem postopku dopustna le tista nova dejstva in dokazi, ki so obstajali že v času pred izdajo oz. na dan izdaje odločbe, s katero je bil sedaj obnovljeni postopek končan na prvi stopnji, pa v postopku niso bili upoštevani, ker se zanje ni vedelo (dejstvo) oz. ga ni bilo mogoče uporabiti (dokaz). Tako je v predmetnem obnovljenem postopku dopustno upoštevati dejansko stanje, kot je podano oziroma ga je mogoče ugotoviti do dneva oziroma na dan izdaje navedenega okoljevarstvenega soglasja, torej na dan oz. do dne 26. 6. 2006 (presečni dan), čeprav je naslovni organ upošteval dejstva in dokaze, nastale do dne dokončnosti odločbe o okoljevarstvenem soglasju. Dejstev, dokazov in materialnih predpisov, ki so nastali oz. bili v veljavi po navedenem presečnem dnevu, naslovni organ pri odločanju v tem obnovljenem postopku ne sme upoštevati, saj v tem primeru ne bi bilo upoštevano dejansko stanje na presečni dan in materialni predpisi, veljavni na ta dan. V kolikor bi v postopku obnove dejansko bilo mogoče dejansko stanje ugotavljati kot to zatrjuje pritožnik, bi bilo takšno stanje izrazito v nasprotju s temeljnim ustavnim načelom pravne varnosti, saj bi to pomenilo, da je pravnomočno rešena upravna razmerja mogoče odpraviti tudi na podlagi okoliščin, dokazov in dejstev, ki v času odločitve, ki je postala pravnomočna, sploh še niso obstajala. Pri tem priznava, da se dejansko stanje v obnovljenem postopku lahko ugotovi tudi drugače kot se je v prvotnem postopku, vendar pa mora biti to še vedno dejansko stanje, kot je obstajalo na dan izdaje prvotne odločbe prve stopnje, ki je predmet obnove. V zvezi z neposrednim učinkovanjem direktiv navaja, da direktiva sama po sebi nima pravne moči v državi članici, vendar lahko posamični predpisi neposredno učinkujejo, če direktiva ni primerno uveljavljena. Direktiva torej zavezuje države članice glede rezultata, ki ga je potrebno doseči, vendar jim pušča izbiro pri sprejemanju oblike in sredstev za uresničitev ciljev Skupnosti v okviru njihovega notranjega pravnega reda. Če države članice direktive ne prenesejo v nacionalno zakonodajo ali jo prenesejo v nepopolni obliki ali z zamudo, se lahko posamezniki v postopkih pred nacionalnimi organi nanjo sicer res neposredno sklicujejo. Za neposredno sklicevanje na direktivo in torej neposredno učinkovanje direktive je ključni pogoj, da direktiva ni bila ali ni bila ustrezno prenesena v nacionalno zakonodajo. Trditve pritožnika, da organ pri presoji vplivov na okolje ni upošteval relevantnih določb Ptičje in Habitatne direktive, ki naj ne bi bili ustrezno preneseni v slovenski pravni red, so neutemeljene in pavšalne, saj ni z ničemer izkazano, da je odstopanje podano in v čem je odstopanje slovenskega pravnega reda od zahtev, ki jih podaja Habitatna direktiva v šestem členu. Prav tako se neutemeljene navedbe, da mnenje ZRSVN ni bilo upoštevano, saj se je organ v prvi odločbi do vsake posamezne pripombe ZRSVN opredelil, s čimer je ravnal skladno z določili ZVO-1 in ZON. V zvezi z navedbami o planinskem orlu navaja, da se je organ prve stopnje opredelil do vseh ključnih podatkov glede planinskega orla na območju Volovje rebri, iz previdnosti (v primeru pomanjkljivosti podatkov) pa je določil pomemben omilitveni ukrep, da mora upravljavec VE v primeru nadpovprečno velike smrtnosti med netopirji in pticami oziroma v primeru, da je vpliv posamezne vetrnice večji kot izhaja iz PVO in s tem nesprejemljiv, problematične vetrnice zaustaviti. Pri tem še poudarja, da se glavnina navedb in dokazov pritožnika nanaša in izhaja iz dejstev in dokazov, ki segajo v čas po oktobru 2006, torej v čas po datumu dokončnosti okoljevarstvenega soglasja, ki je predmet te obnove, in so torej pravno neupoštevani. Nadalje odgovarja na navedbe o beloglavem jastrebu in pojasnjuje, da so znotraj njihovega domačega okoliša tudi vetrne elektrarne na otoku Pagu in pri Novem Vinodolskem, nasprotovanja hrvaških strokovnjakov za beloglave jastrebe pa za njihovo gradnjo ni bilo podano. Glede sršenarja navaja, da so podatki na katere se sklicuje pritožnik v pritožbi, iz študije, ki jo je pripravil pritožni leta 2009 in so torej v predmetnem obnovljenem postopku neupoštevani. V zvezi z navedbami pritožnika o gozdnem jerebu pojasnjuje, da nikjer ni zaslediti podatkov, ki bi navajali območje okoli Volovje rebri za najpomembnejšo lokacijo za gozdne jerebe v širšem območju. Nadalje še navaja, da dokazov, da vetrnice ne bodo odgnale jerebov, res ni, ocena o vplivih pa je bila podana na podlagi zaključka, da bo vpliv na populacijo tudi v primeru, če bodo posamezni jerebi območje zapustili, majhen in tako neškodljiv. Prav tako je bilo pri širokouhem netopirju uporabljeno previdnostno načelo, kljub nizki verjetnosti, da bo prišlo do velikega vpliva na širokouhega netopirja. Organ prve stopnje je izrekel omilitveni ukrep, da v primeru velikega števila trkov z osebkami te ali katere druge vrste netopirjev investitor ustavi vetrne turbine, ki te trke povzročajo, omejeno pa je bilo tudi nočno osvetljevanje vetrnih turbin v izogib privabljanju žuželk in s tem posredno netopirjev. Predpisano je tudi 10 letno spremljanje prisotnosti netopirjev. V Španiji so bile na

vetrnih elektrarnah opravljene številne študije o netopirjih, ki so pokazale zelo nizko stopnjo smrtnosti. Povsem nepomembno pa je, ali je bila vrsta doslej na Volovji rebri odkrita ali ne. Glede presoja vplivov na krajino ugotavlja, da je bila le-ta opravljena in o tem je organ podal tudi utemeljitev v odločbi z dne 26. 6. 2010, ki jo je potrebno gledati skupaj z izpodbijano odločbo. Glede določanja SPA in IBA območij navaja, da ne gre zanemariti dejstva, da območja IBA določa svetovna zveza organizacij za varstvo ptic BirdLife, katere član je pritožnik. Zahteve po vključitvi območja Volovje rebri med varovana območja oz. območja Natura 2000 in med IBA območja, so se pojavile šele, ko je postalo znano, da se na Volovji rebri namerava graditi vetrne elektrarne. Tako je očitno, da je uvrstitev območja Volovje rebri med IBN območja s strani pritožnika le rezultat njegovega poizkusa zaustaviti izgradnjo vetrnih elektrarn na Volovji rebri z delovanjem v okviru organizacije, katere član je. Glede očitkov pritožnika, da naravovarstvena določila Odloka o lokacijskem načrtu niso bila uporabljena, pojasnjuje, da je določba v odloku generalne narave in je kot taka smiselno podobno zajeta tudi v drugih predpisih, ki so zavezovali prvostopenjski organ in investitorja. Zagotavljanje ugodnega stanja habitatnih tipov ter rastlinskih in živalskih vrst je v izpodbijani odločbi ter prejšnji odločbi obširno utemeljeno preko presoje vplivov posega na posamezne vrste. Četudi se upravni organ ni izrecno opredelil do študije ZRSVN z naslovom „Ocena ogroženosti velikih ujed po postavitvi vetrne elektrarne“, pa se je do vprašanja planinskega orla vsekakor ustrezno opredelil in svoje stališče utemeljil. Nadalje navaja, da je v času raziskav za potrebe izvirnih študij planinski orol gnezdil več kakor 1 km od predvidene trase vetrnic, zato bi bilo nesmiselno omejevati gradnjo za daljše obdobje za ptico, ki v bližini sploh ne gnezdi in katere aktivnosti ob gradnji ne bi bistveno zmotile gnezditvenega procesa. Prav tako so neutemeljene pritožbene navedbe glede neustreznosti pogoja ustavitve vetrnic, saj je ta ukrep ustrezen. Nikakor pa kot pogoja za zaustavitev vetrne elektrarne ni mogoče zapisati izginotje lokalnega para planinskega orla ali drugih vrst, kot to predlaga pritožnik, saj je v teoriji in praksi znano, da do zapustitve teritorija lahko pride iz več razlogov, ne nujno zaradi obratovanja vetrne elektrarne. V zvezi z očitki, ki se nanašajo na lovilne skleda za olja pojasnjuje, da se sicer porušitve vetrnih elektrarn dogajajo občasno po vsem svetu, vendar pa so zelo redke. Pritožnik ob tem, da skuša prikazati veliko nevarnost porušitve vetrnic in pogostost takšnih dogodkov v praksi, ne predloži niti enega primera porušitve vetrnice, pri katerem bi prišlo do onesnaženja okolja z olji in mazivi iz vetrnice, kar pomeni, da je poleg tega, da je majhna verjetnost (skoraj ničelna), da do porušitve sploh pride, še dodatna majhna verjetnost, da bi iz porušene vetrnice olje ali maziva iztekalo.

Občina Ilirska Bistrica na pritožbo ni odgovorila.

Pritožba ni utemeljena.

V predmetni zadevi je bil po uradni dolžnosti, ker pritožniku, ki bi moral biti udeležen v predmetnem postopku kot stranski udeleženec, ta možnost ni bila dana (obnovitveni razlog po 9. točki 260. člena ZUP), obnovljen postopek, končan z odločbo številka 35402-114/2004-187 z dne 26. 6. 2006 (v nadaljevanju: prejšnja odločba). S prejšnjo odločbo je bilo investitorju Elektro Primorska d. d., Erjavčeva 22, Nova Gorica podeljeno okoljevarstveno soglasje za postavitve: 33 vetrnih turbin vetrne elektrarne, 110 kV povezovalnega daljnovoda od RTP Ilirska Bistrica, do RTP Volovja reber in RTP Volovja reber. Pritožnik v obnovljenem upravnem postopku ni izkazal in navedel nič takšnega, kar bi utegnilo vplivati na drugačno odločitev o zadevi, prejšnja odločba pa je zakonita in pravilna, zato je prvostopenjski upravni organ odločil, da se prejšnja odločba pusti v veljavi.

Po preučitvi zadeve pritožbeni organ ugotavlja, da je izpodbijana odločba pravilna in zakonita, v pritožbi uveljavljeni pritožbeni razlogi pa neutemeljeni, zaradi česar se pritožbeni organ na obrazložitev prvostopenjske odločbe sklicuje in je v delu, kjer je že prvostopenjski organ v obrazložitvi svoje odločbe pravilno presodil nekatere navedbe, ki se uveljavljajo v pritožbi (drugi odstavek 254. člena ZUP), ne navaja ponovno. Prvostopenjski upravni organ je torej nekatere navedbe pritožnika že obširno, pravilno in temeljito obrazložil v prejšnji odločbi, zato se v izogib ponavljanju pritožbeni organ sklicuje nanje. Glede pritožbenih navedb pa podaja organ druge stopnje še nekatera dodatna pojasnila.

V zvezi z navedbo, da organ vsebinsko ni obravnaval nobenega dokaza in argumenta, ki jih je od stranke in stranskega udeleženca pridobil v obnovljenem postopku, ampak je le pavšalno navedel, da ni razlogov za drugačno odločitev, se pritožniku pojasnjuje, da ni potrebno, da se prvostopenjski upravni organ, ki odloča o zadevi, izrecno opredeli do vsakega dokaza. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe pa izhaja, da pritožnik ni navajal nič takšnega, kar bi spremenilo ugotovljeno dejansko stanje oz. bi utegnilo vplivati na drugačno odločitev o stvari. O dejstvih, ki jih pritožnik navaja (ta dejstva je že v prejšnjem postopku navajal stranski udeleženec [redacted] in tudi pritožnik, kot javnost, v smislu 58. člena ZVO-1, ko je podal svoje mnenje in pripombe), pa se je tudi že opredelil v prejšnji odločbi.

Glede uporabe previdnostnega načela, ki je določeno v drugem odstavku 3. člena Pravilnika o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja (Uradni list RS, št. 130/04 in 53/06, v nadaljevanju: pravilnik) in 8. členu Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1 in 49/06-ZMetD, v nadaljevanju: ZVO-1), drugostopenjski upravni organ ugotavlja, da je bilo pri odločitvi ustrezno upoštevano, kar je prvostopenjski upravni organ v obrazložitvi prejšnje odločbe tudi ustrezno pojasnil in s čemer se strinja tudi pritožbeni upravni organ. Kot je pojasnil že upravni organ prve stopnje, v konkretni zadevi ne gre za uvajanje novih tehnologij, temveč za uporabo že uveljavljenih tehnologij, ki se v svetu uporabljajo za izkoriščanje vetrnega potenciala. Poleg tega pa je v skladu s tem načelom odrekel tudi soglasje za postavitve določenih vetrnih turbin (št. od 1 do 6 in od 20 do 23) in določil pogoje za njihovo postavitve oz. izrekel ukrepe v zvezi z njihovo postavitvijo.

Glede obnove postopka je potrebno pojasniti, da je za odločitev v zadevi v obnovljenem postopku bistveno dejansko stanje na dan izdaje prejšnje odločbe, vendar pritožnik to stanje (lahko) dokazuje z dokazi, ki jih je pridobil kasneje, po izdaji prejšnje odločbe (odločbe, ki je po obnovitvi postopka ostala v veljavi), saj teh dokazov ni mogel navesti oz. predložiti že v prejšnjem postopku, ker mu možnost udeležbe v prvotnem postopku ni bila dana. Vsekakor pa je potrebno poudariti, da je za odločitev odločilno stanje na dan izdaje prejšnje odločbe in na ta dan veljavni zakon (tako tudi sodba U 934/94-10). Pritožbeni organ se strinja z ugotovitvijo organa prve stopnje, da v obnovljenem postopku pritožnik ni navajal takšnih novih dejstev in dokazov, ki bi pripeljali do drugačne odločitve. Že prvostopenjski upravni organ je v obrazložitvi odločbe jasno navedel, čemur pritrjuje tudi pritožbeni organ, da nobena od strank v obnovljenem postopku ni predstavila kakšnega (bistvenega) dejstva ali dokaza v zvezi z dejanskim obstoječim stanje in posledično pričakovanimi vplivi nameravanega posega na okolje, da bi bili ti dve kategoriji tako drugačni, kot sta bili v času, ko je organ prve stopnje odločal in odločil z odločbo številka 35402-114/2004-187, in bi privedli do drugačne ugotovitve dejanskega stanja in posledično do drugačne odločitve. Glede mnenja dr. Michaela Maddersa o vplivih vetrne elektrarne Volovja reber na planinskega orla, na katerega se sklicuje pritožnik tudi v pritožbi, pritožbeni upravni organ ugotavlja, da ne vsebuje kakšnih novih dejstev, ki bi lahko pripeljala do drugačne odločitve, ampak vsebuje tista (ista) dejstva, ki so bila že predložena tekom prejšnjega postopka (ta dejstva je navajal že stranski udeleženec [redacted] in tudi pritožnik, kot javnost v smislu 58. člena ZVO-1, ko je podal svoje mnenje in pripombe) in jih je organ prve stopnje že presojal v prvi odločbi. V zvezi z neposrednim učinkovanjem direktiv pa se pritožniku pojasnjuje, da direktiva zavezuje države članice glede rezultata, ki ga je potrebno doseči, vendar jim pušča izbiro pri sprejemanju oblike in sredstev za uresničitev ciljev Skupnosti v okviru njihovega notranjega pravnega reda. Torej je potrebno vsebino direktive prenesti v nacionalno zakonodajo. Za neposredno sklicevanje na direktivo (neposredno učinkovanje direktive) je tako bistveni pogoj, da direktiva ni bila ustrezno prenesena v nacionalno zakonodajo. Pritožnikove navedbe, da Habitatna in Ptičja direktiva nista bili ustrezno preneseni v slovensko zakonodajo, so le pavšalne, saj ne navaja zakaj naj direktivi ne bi bili ustrezno uveljavljeni in kateri deli navedenih direktiv niso bili ustrezno preneseni v naš pravni red. Obe direktivi sta bili preneseni v slovensko zakonodajo z Uredbo o posebnih varstvenih območjih (območjih Natura 2000), (3. odstavek 1. člena), z Zakonom o ohranjanju narave (27. člen) in z Uredbo o ekološko pomembnih območjih (1. člen).

Neutemeljena je pritožbena navedba, da prvostopenjski upravni organ ni ustrezno upošteval mnenja ZRSVN in drugačne odločitve ni ustrezno utemeljil. Iz dokumentacije zadeve in obrazložitve prejšnje odločbe izhaja, da je upravni organ prve stopnje v skladu s predpisi pridobil mnenje ZRSVN, ga v obrazložitvi tudi povzel in se do njega opredelil ter navedel katere pripombe je upošteval in pojasnil ter temeljito obrazložil razloge za svojo odločitev. Ob tem je potrebno dodati, da ni nujno, da se prvostopenjski upravni organ, ki odloča o zadevi, izrecno opredeli do vsake navedbe, ampak zadostuje, da odgovor izhaja iz obrazložitve odločbe. Prav tako se pritožbeni organ strinja s pojasnilom prvostopenjskega organa, da je mnenje ZRSVN le eno od mnenj v upravnem postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja, in ga je prvostopenjski organ upošteval pri odločitvi, ni pa obligatorno. Namreč iz zakonskih določb, ki določajo pridobitev mnenja drugega organa (prvi in drugi odstavek 61. člena ZVO-1, četrti in peti odstavek 209. člena ZUP, tretji odstavek 101e. člena ZON) ne izhaja, da bi bilo to mnenje pravno zavezujoče. Če bi bil namen zakonodajalca takšen, bi določil, da je potrebno soglasje predmetnega organa za izdajo okoljevarstvenega soglasja. Mnenje ZRSVN je tako le eden od dokumentov, ki jih je v postopku pred izdajo prvotne odločbe pridobil upravni organ prve stopnje. Prav tako pa so bila v postopku predložena oz. ugotovljena tudi druga dejstva in okoliščine ter pridobljeni drugi dokazi. Organ je o zadevi odločil na podlagi vseh v postopku zbranih dejstev in okoliščin in šele nato odločil o zahtevku.

V zvezi z navedbami, da se v izpodbijani odločbi organ ne dotakne ugotavljanja dejanskega stanja o prisotnosti planinskega orla, beloglavega jastreba, gozdnega jereba, sršenarja, risa in širokouhega netopirja, se pritožniku pojasnjuje, da izpodbijana odločba določa, da se prejšnja odločba pusti v veljavi,

torej je potrebno glede tega upoštevati tudi to odločbo. Prva odločba pa v obrazložitvi izčrpno navede na podlagi česa je bilo stanje o prisotnosti posamezne vrste ugotovljeno, kdaj in kako so bila izvedena sistematična opazovanja, prav tako pa to izhaja tudi iz same dokumentacije zadeve (Poročila o vplivih na okolje in Okoljskega poročila). Poleg tega pa je potrebno dodati, da sama velikost populacije teh živalskih vrst niti ni bistvena v zadevi presoje vplivov nameravanega posega na določeno živalsko vrsto. Določeni elementi dejanskega stanja, ki bi jih po mnenju pritožnika organ prve stopnje moral ugotavljati, pa za odločitev v predmetni zadevi sploh niso bistvenega pomena. Namreč 165. člena ZUP določa, da uradna oseba, ki vodi postopek odloča, ali je treba kakšno dejstvo dokazovati ali ne, glede na to, ali utegne to dejstvo vplivati na odločitev o zadevi. Prav tako je potrebno zavrniti kot neutemeljene navedbe pritožnika, da dejansko stanje o pričakovanih vplivih na posamezne živalske vrste sploh ni bilo ugotovljeno. Prvostopenjski upravni organ v prvi odločbi izčrpno, prepričljivo in argumentirano ugotavlja vplive vetrnic na posamezno vrsto in skladno s pričakovanimi vplivi je določil investitorju tudi določene pogoje oz. ukrepe za njihovo izgradnjo. V zvezi s trki ptic z vetrnico drugostopenjski upravni organ še dodatno pojasnjuje, da niti ni bistveno, kakšno je število ptičev (populacija ptic), ampak je bistveno koliko ptic preleti vetrnico. Pri tem je potrebno upoštevati, da vetrnice predstavljajo za ptice »naravno« oviro, so vidne (pri tem je potrebno poudariti, da imajo ptice, sploh ujede, izredno dober vid) in potrebno je tudi vzeti v obzir, da so ptiči občutljivi na hrup (hrup vetrnic bi jih motil), zato bi se leta v neposredni bližini vetrnice izognile. Kljub vsemu zgoraj navedenemu je potrebno še pojasniti, da so podatki pritožnika o številu posameznih živalskih vrst pridobljeni po letu 2006, pritožbeni organ pa je že pojasnil, katero dejansko stanje je relevantno v obnovljenem postopku. Pritožbeni upravni organ v zvezi z ugotovljenim dejanskim stanjem, ki je bil podlaga za odločitev še dodaja, da je upravni organ prve stopnje upošteval načelo materialne resnice (8. člen ZUP) in načelo proste presoje dokazov (10. člen ZUP), v obrazložitvi prve odločbe pa je navedel razloge za svojo odločitev in jo temeljito pojasnil in presodil zbrane dokaze oz. dejstva, ki so bila predložena tekom postopka. Dokaze organ, ki odloča, vrednoti po svoji prosti presoji in pritožbeni upravni organ se strinja s presojo organa prve stopnje. Kot pa je tudi navedel v obrazložitvi izpodbijane odločbe, v Sloveniji ne obstaja zakonsko predpisana metoda vrednotenja vplivov vetrne elektrarne na določene živalske vrste, kar je bilo pri odločitvi tudi upoštevano. Organ prve stopnje je zato zavrnil okoljevarstveno soglasje za 10 vetrnih turbin (zaradi škodljivih vplivov na varstvene cilje varovanega območja) in določil investitorju spremljanje smrtnosti ptic oz. drugih letečih vrst zaradi trkov z rotorji in posredovanje teh podatkov organu. V primeru, da bo vpliv večji od pričakovanega in zato nesprejemljiv, je organ določil ustavitev vetrnic, ki te vplive povzročajo. Potrebno pa je tudi poudariti, da je glavni namen presoje vplivov na okolje ugotoviti, kakšne neposredne in posredne učinke bo imel posamezen nameravan poseg v okolje, obenem pa preventivno pripraviti ukrepe za zmanjšanje ugotovljenih vplivov. V predmetni zadevi so bili tako na podlagi ugotovljenih vplivov v točki 1.5. prejšnje odločbe določeni pogoji oz. ukrepi za zmanjšanje teh vplivov oz. zaradi škodljivih vplivov soglasje za določene vetrnice ni bilo dano. V zvezi z navedbo, da je organ prve stopnje zamolčal študijo ZRSVN z naslovom »Ocena ogroženosti velikih ujed po postavitvi vetrne elektrarne«, drugostopenjski organ pojasnjuje, da ni potrebno, da bi se prvostopenjski upravni organ opredeljeval do vsakega dokumenta, ampak zadostuje, da odgovor izhaja iz obrazložitve odločbe. Tej zahtevi pa je v danem primeru zadoščeno.

Prav tako je neutemeljena navedba pritožnika, da presoja vplivov na sršenarja ni bila izvedena. Namreč iz dokumentacije zadeve izhaja, da bo imel poseg nanj majhen vpliv, saj je bila vrsta opažena le v času preleta, število preletnikov pa je bilo majhno. Poleg tega pa so osebk leteli višje od zgornjega roba vetrnic. Glede podatkov o številčnosti populacije sršenarja, pa pritožbeni organ pritožniku pojasnjuje že zgoraj.

Navedbe, da organ ni izvedel presoje vplivov posega na krajino in da Slovenija ne izpolnjuje določil Evropske konvencije o krajini, niso utemeljene, kar je prvostopenjski upravni organ že natančno in pravilno utemeljil v prejšnji odločbi.

V zvezi z navedbo pritožnika, da območje Volovje rebri izpolnjuje strokovna merila za uvrstitev v SPA Snežnik-Pivka, pritožbeni upravni organ pojasnjuje, da to ni stvar tega upravnega postopka. Glede območja IBA (Important Bird Areas) in EPO (ekološko pomembnega območja) pa pritožbeni upravni organ pojasnjuje, da ta območja ne sodijo med varovana območja in se vplivi ne presojujejo po Pravilniku o presoji sprejemljivosti izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja. Prav tako tudi 33a. člen Zakon o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04-UPB2 in 61/06-ZDru-1, v nadaljevanju: ZON) določa, da je potrebno presojo sprejemljivosti posegov v naravo izvesti le na posebnih varstvenih območjih in potencialnih posebnih ohranitvenih območjih. Na ekološko pomembnih območjih, ki niso posebna varstvena območja skladno s predpisom, ki ureja posebna varstvena območja (območja Natura 2000), pa so vsi posegi in dejavnosti možni, načrtuje pa se jih tako, da se v čim večji možni meri ohranja naravna razširjenost habitatnih tipov ter habitatov rastlinskih ali živalskih vrst, njihova kvaliteta ter povezanost

habitatov populacij in omogoča ponovno povezanost, če bi bila le-ta z načrtovanim posegom ali dejavnostjo prekinjena (drugi odstavek 5. člena Uredbe o ekološko pomembnih območjih, Uradni list RS, št. 48/04).

Prav tako se pritožnik ne more uspešno sklicevati na Odlok o lokacijskem načrtu za vetrno elektrarno Volovja reber in 20 kV kableske povezave in 110 kV povezovalni RTP Ilirska Bistrica-RTP Volovja reber (Uradni list RS, 46/04, pop. 63/04 in 79/04), saj preverjanje, ali so za nameravano gradnjo izpolnjeni pogoji, ki jih prostorski izvedbeni akt določa, ni stvar tega postopka, ampak postopka izdaje gradbenega dovoljenja. Glede Poročila o vplivih na okolje in Okoljskega poročila se pritožniku pojasnjuje, da sta bila oba revidirana s strani pooblaščenih okoljskih izvedencev. S tem je bil izveden neodvisen strokovni nadzor nad kakovostjo in ustreznostjo obeh poročil. Revizija je zlasti obsegala preveritev obveznih sestavin (po ZVO-1, Navodilu o metodologiji za izdelavo poročila o vplivih na okolje in Pravilniku o presoji), izpolnitev posega po projektni nalogi, upoštevanje zakonskih predpisov, preglednost in razumljivost dokumentacije, metodološko ustreznost obravnave posameznih vsebin, korektnost, kakovost ter strokovno utemeljenost pričakovanih vplivov posega na okolje ter ukrepov varstva okolja in ustreznost posameznih ocen vplivov.

Po mnenju pritožbenega organa je pogoj iz točke I.5.1. prejšnje odločbe (prepoved gradbenih in vzdrževalnih del v času gnezdenja ptic, t.j. med 1. aprilom in 30. julijem) povsem primeren in pravilno določen, v skladu s splošno znanim dejstvom o času gnezdenja ptic. S tem ukrepom se zagotavlja varstveni cilj varovanega območja »zagotovitev miru okoli gnezdišč, zlasti na vznemirjanje občutljivih vrst«. Pritožniku se glede omilitvenega ukrepa prepovedi gradnje v času gnezdenja od 1. 4. do 30.7. z vidika gnezditvenega obdobja planinskega orla še pojasnjuje, da je eno izmed znanih gnezd orlovskega para oddaljeno od lokacije vetrne elektrarne okoli 1000 m, drugo pa več kot 4000 m, tako da je navedeni ukrep povsem ustrezen. Prav tako je navedbe pritožnika glede pogoja iz točke I.5.17. (ustavitev vetrnice, če je njen vpliv večji od predvidenega in s tem nesprejemljiv) potrebno zavrniti kot neutemeljene, saj je pogoj ustrezen in jasen. Izginitve ujed iz širšega območja Volovje reberi, samo zaradi postavitev vetrnic, pa ni mogoče predvideti, saj je razlog za zapustitev teritorija lahko tudi drugačen. Postavitev vetrnic ni edini dejavnik, ki bi lahko vplival na izginotje ujed iz tega območja, ampak so potencialni dejavniki, ki bi lahko vplivali na to še drugi (npr. zaraščanje terena, hrana, itd). Namreč okolje se nenehno spreminja, zato sčasoma lahko nastanejo spremembe tudi brez načrtovanega posega. V zvezi s tem je potrebno še dodati, da po izkušnjah biologov iz Španije, pri njih območje zapustili le tisti par orlov, ki so gnezдили bližje od 500 m od vetrne elektrarne (dokumentacija zadeve listovna številka 281). V danem primeru pa sta obe znani gnezdi oddaljeni več kot 1000 m. Glede pritožbenega ugovora o neustreznosti pogoja lovilne sklede za razlita olja, pritožbeni upravni organ pojasnjuje, da se izpolnitev projektnih pogojev ocenjuje v postopku pridobivanja gradbenega dovoljenja. V zvezi z navedbo, da je investitor pogoj izigral in pridobil gradbeno dovoljenje za podstavke, ki ne omogočajo prestrezanja razlitih olj ob poružitvi stolpov, pa se pritožniku pojasnjuje, da to ni stvar tega upravnega postopka.

Sklicevanje pritožnika, da osnutek odločbe, ki je bil predložen na javni obravnavi, ni bil ustrezen, ni utemeljeno in nima zakonske podlage. Namreč niti ZUP niti ZVO-1 ne določata, kaj mora osnutek odločbe vsebovati. Pritožniku pa je že prvostopenjski upravni organ v obrazložitvi prejšnje odločbe pojasnil, da postopek seznanitve javnosti z nameravanim posegom ni namenjen presoji predloženega osnutka odločbe, pač pa nameravanemu posegu. Osnutek odločbe pa je bil v skladu z zakonom javnosti predložen, kar pa tudi ni sporno, in s tem je bila zakonska zahteva izpolnjena. Na sam osnutek odločbe pritožbeni upravni organ nima pripomb, saj nedvomno vsebuje osnovne sestavine.

Elektro Primorska d. d. je v odgovoru na pritožbo postavila tudi zahtevo za povrnitev stroškov postopka, in sicer odgovor na pritožbo 2.500 točk, materialni stroški v višini 2 %, vse povečano za 20 % davek na dodano vrednost. Prvi odstavek 114. člena ZUP določa, da če je v postopku udeleženih dvoje ali več strank z nasprotujočimi si interesi, krije stroške stranka, ki je povzročila postopek, pa se je ta končal v njeno škodo. Priglašeni so stroški pravnega zastopanja, zato se njihova višina določi na podlagi določb Zakona o odvetniški tarifi (Uradni list RS, št. 67/08, v nadaljevanju: ZOdvT,), ki je bil v veljavi v času podane zahteve. V konkretni zadevi vrednosti predmeta ni mogoče določiti, zato je treba za določitev vrednosti predmeta, kot osnovi za določitev nagrade za posel, upoštevati določilo drugega odstavka 22. člena ZOdvT, ki določa, da v takem primeru znaša vrednost predmeta 4.000 eurov. Po opombi 2. dela Tarife, ki je priloga ZOdvT, spada med izvensodne storitve tudi zastopanje v upravnem postopku, tarifa 2200 pa določa, da se za izračun nagrade uporabi količnik 0,5 do 2,5. Tako nagrada s količnikom 1 v danem primeru znaša 159 EUR (priloga ZOdvT). Materialni stroški (po odv. tarifi št. 6002) znašajo 20,00 EUR, vse skupaj povečano za 20% DDV (po odv. tarifi 6007), kar znaša 35,8 EUR. Tako se priznajo stroški v višini 214,8 EUR, kot to izhaja iz točke II. izreka te odločbe.

Pritožbeni upravni organ je pritožbo zavrnil na podlagi prvega odstavka 248. člena ZUP, ker je ugotovil, da je bila odločba upravnega organa prve stopnje pravilna in v zakonu utemeljena, pritožba pa neutemeljena.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo v upravnem postopku ni rednega pravnega sredstva, niti ni dovoljeno sprožiti upravnega spora. Upravni spor je mogoč zoper prvostopenjsko odločbo z vložitvijo tožbe pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani v roku 30 dni po prejemu te odločbe. Tožba se vložijo neposredno pisno pri navedenem sodišču ali se mu pošlje po pošti. Tožbi je poleg odločbe, ki se izpodbija, v izvorniku, prepisu ali kopiji potrebno priložiti tudi po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca, če je kdo prizadet z upravnim aktom pa tudi zanj.

Sektor za okolje in prostor na II. stopnji
vodja sektorja
Matjaž Kaše

Vročiti:

Agencija Republike Slovenije za okolje,
z dokumentacijo zadeve in petimi izvodi
te odločbe z naročilom, da upravni organ
prve stopnje z vročilnico (osebna vročitev)
vroči po en izvod te odločbe strankam,
v roke njihovim pooblaščencom.